

Φουρνιώτικα

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΦΟΥΡΝΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΦΟΥΡΝΗΣ

Νέα

ΠΡΟΣ : ΚΥΡΙΟ
ΔΕΜΕΤΣΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 77
ΧΑΛΚΙΔΑ ΕΥΒΟΙΑΣ
34100

27933
ΠΑΡΟΝΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
PORT PAYE
Αθήνα Κ.
Αρ. Αρ.

ΑΘΗΝΑ - ΙΟΥΝΗΣ 1996 - Αριθ. φύλλου 26

Γραφεία: Μενάνδρου 54 - Αθήνα - τηλ. 5247.150

Η Φουρνή μας και το μέλλον της

Σαν βρέθηκα πρόσφατα στην Πλάκα και θέλοντας να πάω στη Φουρνή, μου δόθηκε η ευκαιρία να ακολουθήσω τη διαδρομή Πλάκα, Βρουκά, Λούμα, Σανιά, Αρέτι, Καρύδι, Φουρνή.

Όλα αυτά τα χωριά της διαδρομής μου, μαζί με άλλα ακόμη, αποτελούσαν μια παλιότερη εποχή, τον τόπο Δίμο Φουρνής. Χωριά πολυάριθμα, με έντονη την παρουσία του ανθρώπου, που έσφουζαν από ζωή. Δε θάλαγα ότι τα χωριά αυτά ευημερούσαν τότε, ούτε ότι οι άνθρωποι τους είχαν λύσει το πρόβλημα της ζωής τους, ή είχαν φέρει κοντά τους τον πολιτισμό της εποχής και απολάμβαναν ό,τι καλύτερο υπήρχε τότε.

Αντίθετα, οι κάτοικοί τους αγωνίζονταν να κρατηθούν στη ζωή, να τη βελτιώσουν, να σπουδάσουν τα παιδιά τους, για να έχουν αυτά μια καλύτερη ζωή από τη δική τους. Από τα άγρια χαράματα, ως το βαθύ σκοτάδι της νύχτας πάλευαν με τα χιώματα, σκάβοντας την ξερή και άγονη πέτρα για ένα σακί κριθάρι ή ένα μουζούρι αμύγδαλα και λίγο λάδι, που πολλές φορές δεν έφτανε ούτε για το καντήλι του Αγίου. Οι ακολουθίες της Σαρακοστής και του Δεκαπενταύγουστου, οι γιορτές των αγίων και η κυριακάτικη λειτουργία αποτελούσαν τη μοναδική ανάπαυσή τους έξω από το χωράφι και όχι για όλους βέβαια γιατί κάποιος έπρεπε να βοσκήσει το κουράδι για τα γάλα και το τυρί, ή για το βόσκιμα των άλλων ζώων για να έχουν δύναμη να σύρουν ανάμεσα στην πέτρα, το αλέτρι ή το βολόσυρο στ' αλώνι και να μεταφέρουν το μαζούλι της χρονιάς στο σπίτι ή τις ελιές στη φάμπρικα για να βγει το λάδι, που μαζί με το στάρη και το κρασί θα έδιναν τη ζωή στην οικογένεια.

Την εποχή εκείνη κατά το διάβα σου απ' όλα αυτά τα χωριά, συναντούσες την ανθρώπινη παρουσία. Οι άνθρωποι σαν μέλισσες έπερναν ότι τους πρόσφερε η φτωχή τους γη, λίγο-λίγο όπως το μέλι απ' τον ανθό του λουλουδιού, να μασούν ότι μπορούσε να τους δώσει τη δυνατότητα να ζήσουν, να βελτιώσουν τη ζωή των ιδίων και των παιδιών τους. Έτσι μετάρρεπαν αυτόν τον ξερότοπο, σε τόπο καταπράσινο, πλούσιον από τα σπαρτά και τ' ανθισμένα ή φορτωμένα απ' τον καρπό καταπράσινα δέντρα. Η καρδιά σου χαιρόταν να βλέπει παντού την παρουσία του ανθρώπου να μαζεύουν τον πλούτο της γης όπως τα μυρμήγκια και τις μέλι-

σες.

Δεν ήταν η πρώτη φορά που έκανα αυτή τη διαδρομή ετούτη όμως τη φορά συνειδητοποίησα την έλλειψη του ανθρώπου. Πούναι αυτοί οι ξωμάχοι και οι δουλευτές της γης, που μετατρέπουν το ξερότοπο σε παράδεισο, με τις εναλλαγές του δουλεμένου τοπίου έκαναν να χαίρεται το μάτι και η ψυχή την όμορφη πια δουλεμένη φύση. Η έλλειψη της ανθρώπινης παρουσίας είναι παντού έντονα αισθητή και η εγκατάλειψη ολοκληρωτική. Φύση σχεδόν νεκρή. Το πέτρινο τοπίο κυριαρχεί, βλέπεις έρημο που δεν έχει άμμο, όμως τη νιώθεις απέραντη κι αδιάβατη. Κι αν κάποιος «πρίνος» άντεξε κι αντιστάθηκε στο λυσαλέο αέρα, δεν μπορεί μόνος του να σπάσει τη μονοτονία, αφού χάθηκε για πάντα η αμυγδαλιά, αυτή η ύψη του Φλεβάρη καθώς και τ' άλλα δέντρα που στόλιζαν τη γη και έδιναν καρπούς και ζωή. Μαζί με τα σπαρτά και τα δέντρα, χάθηκαν για πάντα η πλουμισμένη πέρδικα και τα άγρια ζωάκια, αφού δεν έχουν πια να φάνε.

Το πρόβλημα στη Φουρνή, ψηλά από τους μύλους που έπαψαν κι αυτοί το γύρισμά τους, με απογοήτευσε. Φούνε το άλλοτε πανοραμικό θέαμα που σου πρόσφερε ο δασωμένος και καταπράσινος τόπος. Όλα χάθηκαν, νέκρωσαν, αλοίμονο στη μοναξιά κι αυτής ακόμη της φύσης. Ο Μαρασκάς, το Λούτσι, τα Ζυγώματα, το βουνό της Ευαγγελίστριας και προπαντός ο κάμπος, ξηρά, χέρσα, σπανιά, άχαρα. Χάθηκαν όλα μετετράπηκαν σε βοσκοτόπους χωρίς ζωή, αποφιλωμένοι χώρους όπου δεσπόζει η πέτρα, που κι αυτή έχει αλλάξει χρώμα κι έχει ξασπρίσει από τον ήλιο και την ξηρασία.

Η απογοήτευσή μου ήταν μεγάλη

Του
ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΦΕΤΖΑΚΗ

και άρχισαν να με βασανίζουν πολλές, μα πάρα πολλές σκέψεις, πρόχειρες εκείνη τη στιγμή και πιο βασανισμένες τώρα.

Δε λογάρισα γιατί έγιναν όλα αυτά που αντίκρυσσα, μα κείνο που με βασάνισε είναι τί μπορεί και πρέπει να γίνει για να αλλάξει ο τόπος, να ξαναπρασινήσουν οι βουνοπλαγιές κι ο κάμπος, να δημιουργηθούν πηγές παραγωγής, πηγές πλούτου, ώστε να προσκαλέσουν στη Φουρνή τον άνθρωπο, να τον φιλοξενήσουν με κάποια άνεση και ελπίδα για το μέλλον και να ξαναζωντανέψει ο ευλογημένος αυτός τόπος, που θα μπορέσει να κρατήσει κοντά του τη ζωή.

Εξετάζοντας με προσοχή τις υπάρχουσες φυσικές και οικονομικές δυνατότητες του χώρου, όσες θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν σήμερα για να αποτελέσουν αντικείμενο εκμετάλλευσης και πηγές εσόδων θα κατέληγα στις παρακάτω ενδεικτικές προτάσεις:

1. Την τουριστική αξιοποίηση του παραδοσιακού χώρου της Φουρνής, με ένα πρόγραμμα αγροτουρισμού, με ταυτόχρονη εγκατάσταση μικρής ξενοδοχειακής μονάδας, σε συνδυασμό με κέντρο αναψυχής και διασκέδασης.

2. Τη δημιουργία ομαδικής καλλιέργειας στον κάμπο, ύστερα από την αποστράγγισή του.

3. Την αναδένδρωση (επαναφύτευση) όλων των χώρων που προσφέρονται με δημιουργία δενδρώδων παραγωγικών καλλιερχειών.

4. Την κατασκευή δασικής οδοποιίας και έργων βελτίωσης των βοσκοτόπων με διαχωρισμό των εκτάσεων σε ζώνες βοσκοτόπων και καλλιερχειών εκτάσεων με ταυτόχρονη δημιουργία μιας κοινής κτηνοτροφικής εκμετάλλευσης και αξιοποίησης της παραγωγής γάλακτος με την παρασκευή παραδοσιακού τύπου τυριού, από μικρή τυροκομική μονάδα υψηλής τεχνολογίας.

5. Προσπάθεια κατασκευής υδροαποταμιευτήρα για τη συγκέντρωση των ομβρίων υδάτων και την αξιοποίησή τους για άρδευση μικροϋδροχωρών καλλιερχειών. Η περίπτωση της διάνοιξης γεώτρησης πρέπει να αποτελέσει και πάλι αντικείμενο επιδίωξης για τη διαπίστωση της πολυαξιοποιήσιμης

(Συνέχεια στη σελ. 4)

Πρόσκληση Γενικής Συνέλευσης των μελών του Συλλόγου μας

Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Φουρνιωτών και Φίλων Φουρνής (Συνεδρίαση 20.6.1996) καλούνται τα μέλη του Συλλόγου σε ετήσια Γενική Συνέλευση, σύμφωνα με το άρθρο 8 του καταστατικού, στις 4 Αυγούστου 1996 ημέρα Κυριακή και ώρα 10.30 πρωινή στην Πολιτιστική Γωνιά του Συλλόγου, στη Φουρνή. Σε περίπτωση μη-απαρτίας, θα επαναληφθεί η Συνέλευση στις 11 Αυγούστου 1996 ημέρα Κυριακή και ώρα 10.30 πρωινή, στον ίδιο τόπο.

Τα θέματα που θα συζητηθούν είναι:

1. Έκθεση πεπραγμένων Διοικητικού Συμβουλίου.
2. Ανάγνωση έκθεσης Εξελεγκτικής Επιτροπής.
3. Έγκριση πεπραγμένων και οικονομικού απολογισμού.
4. Διάφορα (Ανακοινώσεις - Προτάσεις).
5. Εκλογή Εξελεγκτικής Επιτροπής.
6. Εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

Υποβολή αιτήσεων υποψηφίων για το Δ.Σ. και την Εξελεγκτική Επιτροπή υποβάλλονται στα Μέλη του σημερινού Δ.Σ.

Θερμή παράκληση για την αθρόα προσέλευση των μελών, καθώς και για την εκδήλωση ενδιαφέροντος για υποβολή υποψηφιοτήτων.

Ο Πρόεδρος
ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΟΥΚΑΚΗΣ

Η Γεν. Γραμματέας
ΝΙΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΚΗ

Επιστροφή στις ρίζες

Του Νίκου Τουτουδάκη

Τό 'χει το νερό της Λιουλίνας και του Κωνσταντάκι με τους πηδούφτους;

Τό 'χει το ξεροβόρι του Τριβαξόνα και το αγιάζι της σκάφης;

Τό 'χουν οι ανθισμένες μυγδαλιές και οι αγκιναριές στους τράφους;

Η μήπως τό 'χουν τα όμορφα εκκλησάκια της σε κάθε σταυροδρόμι και τα μοναστήρια, που δεσπόζουν στις γύρω βουνοκορφές της Φουρνής;

Είναι άραγε ευλογία του τόπου που λέγεται ΦΟΥΡΝΗ (Πάνω και Κάτω Χωριό και Καστέλλι), ή είναι κατάρα γι' αυτόν;

Μπορούν άραγε να θεωρηθούν πρόδοι οι επιστήμες, τα γράμματα και οι τέχνες για τη Φουρνή, που με αυτές τα παιδιά της σ' όλα τα διαμερίσματα της χώρας, αλλά και σ' όλες τις Ηπείρους διαπρέπουν; ή μήπως κατάρα γι' αυτήν, αφού οι αγκαραθιές, οι φασκομηλιές και οι ασπιβίδες και ασπαλάθοι άρχισαν να φυτρώνουν στους δρόμους, στις πόρτες των σπιτιών και στην πλατεία του χωριού;

Αγ. Νικόλαος, Ηράκλειο, Ρέθυμνο, Χανιά, Πειραιάς, Αθήνα, όπου κι αν πας, όπου κι αν βρεθείς, είναι αδύνατο να μην συναντήσεις ένα Φουρνιώτη δάσκαλο, καθηγητή, γιατρό, τραπεζίτη, έμπορο, εφοριακό, στρατιωτικό, δικηγόρο, χωροφύλακα, φαρμακοποιό, ιερομόνο, οικονομολόγο, που να κατέχει εξέχουσα θέση στην κοινωνία του τόπου.

Παλαίμυλος, Παναγιά Κουνέλα, Κέκος, Κάτω γειτονιά, Κεραντριάννα, όπου κι αν σταθείς σου δίδουν την εντύπωση χωριού βομβαρδισμένου, με χαλάσματα, παλιοσόκακα που γέρικες φιγούρες καμπουριασμένες από το μόχθο της ζωής να σέρνονται για το μεροκάματο

(Συνέχεια στη σελ. 4)

Κοινωνική Ζωή και Κίνηση - Εκδηλώσεις του Συλλόγου -

□ Αρραβώνες

Η Ειρήνη Παυλάκη εγγονή του συγχωριανού μας Γεωργίου Σ. Κωστάκη και ο Αθανάσιος Ριζούλης αρραβωνιάστηκαν.

□ Γάμοι

Ο κ. Γεώργιος Κρασανάκης, Ταχυδρομικός και η κ. Ευαγγελία Γεωργίου Βάρδα Τραπεζικός, τέλεσαν τους γάμους των στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος, στον Άγιο Νικόλαο.

□ Γεννήσεις

• Το ζεύγος Γιάννης και Ελένη Φιορέτζη, απέκτησαν αγοράκι.

• Η κ. Όλια Ελευθερίου Μπουραντά - Παρασκευοπούλου γέννησε αγοράκι.

• Η κ. Σοφία Μιχαήλ Τουτουδάκη γέννησε δίδυμα αγόρι κορίτσι.

• Η κ. Ειρήνη Γραμματικάκη - Μπουροπούλου κόρη του Γιώργου Γραμματικάκη γέννησε κορίτσι.

• Ο Γεώργιος Κων. Κωστάκης εγγονός του Γεωργίου Σ. Κωστάκη απέκτησε αγόρι.

□ Βαπτίσεις

• Η κ. Μαρία Δρακωνάκη - Σανιδά, κόρη του παπα-Μανώλη Δρακωνάκη βάπτισε το αγοράκι της στον Άγιο Νικόλαο Αχαρνών και το ονόμασε Γεώργιο.

• Το ζεύγος Νικολάου Μαλιάρου - Μαρίνα Λουκάκη βάπτισαν το αγοράκι τους στον Άγιο Νικόλαο Ρηγίλλης και του έδωσαν το όνομα Γεώργιος.

□ Θανάτοι

• Ο Γεώργιος Εμμανουήλ Μπουραντάς (ράφτης) πέθανε και κηδεύτηκε στη Φουρνή.

• Η Βιργινία Δρακωνάκη πέθανε και κηδεύτηκε στο Καστέλλι Φουρνής.

• Η Μαρία Λουίζα σύζυγος του αιμνήστου συνταγματάρχου Νικολάου Κορωνάκη, πολεμιστού του Μικρασιατικού πολέμου, πέθανε στο Ηράκλειο και κηδεύτηκε στη Φουρνή.

• Η Καλιόπη Γεωργίου Τυράκη πέθανε στα Χανιά και κηδεύτηκε στη Φουρνή.

• Η Ελένη σύζυγος του αιμνήστου συνταγματάρχου Νικολάου Κορωνάκη, πολεμιστού του Μικρασιατικού πολέμου, πέθανε στο Ηράκλειο και κηδεύτηκε στη Φουρνή.

• Η Ιωάννα σύζυγος του Βαγγέλη Κοκολάκη, πέθανε και κηδεύτηκε στη Λιβαδειά.

• Η συγχωριανή μας συνταξιούχα δασκάλα στο Ζαρό Ηρακλείου, Ελένη Μαυροειδή - Βασιλάκη, μητέρα του γιατρού και πολιτευτή Πέτρου Βασιλάκη πέθανε στο Ηράκλειο και κηδεύτηκε στο Ζαρό.

• Ο Αντώνης Μπουζέγιας σύζυγος της Ειρήνης Ζερβάκη, πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα.

• Ο Αριστείδης Βουκουκλάρης, υποδηματοποιός, πέθανε στο Ηράκλειο και κηδεύτηκε στο Σκαλάκι Ηρακλείου.

• Ο Στέφανος Νικολάου Ζερβός πέθανε και τάφηκε στο Καρύδι.

□ Επιτυχίες Φουρνιωτών

• Η Αθηνά Κων/νου Κριτσωτάκη, εγγονή του Μιχαήλ Κριτσωτάκη εισήχθη στη Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών, τμήμα Αρχαιολογίας. Επειδή όμως δεν είχαμε πληροφόρηση δεν αναφέρθηκε στους επιτυχόντας Φουρνιώτες στο προηγούμενο φύλλο μας.

• Η Κατερίνα Μάρκου Τυράκη πήρε το Πτυχίο με «Άριστα» από το Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπ/σεως του Πανεπιστημίου Αθηνών.

□ Εκδηλώσεις του Συλλόγου

Με συμμετοχή μελών του Συλλόγου μας έγινε στις 11.2.96 πάνω στο οχηματογωγό της ANEK «Ελευθέριος Βενιζέλος» εκδήλωση με κόψιμο της Πρωτοχρονιάτικης πίτας.

□ Δωρεές στο Σύλλογο

Κυριακάκης Μιχαήλ, δάσκαλος 5.000. Κανιτάκης Εμμανουήλ 2.000. Ζερβάκη Ζωηρού Ελένη 5.000. Χατζηαργυροπούλου - Ζερβάκη Καίτη 5.000. Στάϊκος Νικόλαος 5.000. Μπαρμπουνή Ελένη, δασκάλα 10.000. Χειράκης Γεώργιος Εμμ. 3.000. Λουκάκη Κατερίνα 5.000.

Ζουράρη Κυριακάκη Πόπη εις μνήμη δασκάλου Κ. Ζερβάκη 10.000.

Εμμ. και Νίκος Αγγελάκης στη μνήμη των γονέων τους Κωνσταντίνου και Κλεάνθης 20.000.

Κορωνάκη Ελευθερία κ. Ιωάννα εις μνήμη της μητέρας της Ελένης 2.000.

Συμιακάκης Ανδρέας 2.000.

Βουκουκλάρη - Μαργαριτάκη Σοφία, δασκάλα 7.000.

Προκοπάκης Νικόλαος 3.000.

Μπουτζέγια - Ζερβάκη Ειρήνη εις μνήμη του αποβιώσαντος συζύγου της Αντωνίου Μπουτζέγια 20.000.

Ζερβάκης Γεώργιος Εμμ. 10.000.

Λουκάκης Γιάννης 5.000.

□ Δωρεά Επιταφίου

Ο Εμμανουήλ Τσαγκαράκης ξυλουργός εις μνήμη των γονέων του επιλοτήθηκε έναν επιτάφιο τον οποίο εδώρησε εις την ενορίαν Αγίας Τριάδος Κάτω Φουρνής.

Το Εκκλ. Συμβούλιο ευχαριστεί θερμά.

□ Διακρίσεις Φουρνιωτών

Ο κ. Μανώλης Ανδρ. Συμιακάκης, Φαρμακοποιός και Υγιεινολόγος, ανηγορεύθηκε διδάκτωρ την 5.12.95 από την Ιατρική Σχολή του Παν/μίου Ιωαννίνων.

Θερμά συγχαρητήρια

□ Δωρεές στην Αγ. Τριάδα

Ο Δντής και ο Σύλλογος του 3ου Γυμνασίου Ηρακλείου κατέθεσαν στο Ενοριακό Φιλόπτωχο Ταμείο Κάτω Φουρνής 15.000 δρχ. εις μνήμην Ελένης Ν. Κορωνάκη.

Ο κ. Θεόδωρος Κεφαλογιάν-

νης κατέθεσε δια τον αυτό σκοπό 10.000 δρχ. υπέρ του Ιερού Ναού Αγίας Τριάδος Κάτω Φουρνής.

Εις μνήμη Γεωργίου Ε. Μπουραντά, αντί στεφάνου κατέθεσαν υπέρ του Ι. Ναού Αγ. Τριάδος Κ. Φουρνής: Οικογένεια Μιχ. Μπουραντά και Εμμ. Ζερβαντωνάκη από 10.000 και οικογένεια Φωτεινής Γωνιωτάκη 10.000 δρχ.

Στη μνήμη Καλλιόπης Γ. Τυράκη και αντί στεφάνου ο υιός της Μιχαήλ Τυράκης κατέθεσε 100.000 δρχ. υπέρ του Ιερού Ναού Αγίας Τριάδος, δια τρέχουσες ανάγκες του Ναού.

Το Εκκλ. Συμβούλιο ευχαριστεί θερμά όλους τους δωρητές.

□ Συνεστίαση των μελών του Συλλόγου μας

Μεγάλη επιτυχία εσημείωσε φέτος η ετήσια Συνεστίαση - Χοροεσπερίδα των μελών του συλλόγου μας στην Αθήνα. Η συνεστίαση έγινε και φέτος Αποκριάτικη, στις 23.2.1996, τελευταία Παρασκευή των Αποκριών, στο κοσμικό κέντρο ΜΟΣΤΡΟΥ στην Πλάκα.

Τη διασκέδαση που κράτησε μέχρι τις πρωινές ώρες πλαισίωσε ένα σύνολο από γνωστούς τραγουδιστές, μπαλέτο - χορογραφίες, μελωδία και θέαμα.

□ Συνδρομές και ενισχύσεις του Συλλόγου

Θα εισπραχθούν το καλοκαίρι από Κ. Δρακωνάκη και Γ. Ζερβάκη

□ Προσοχή!

Η καθιερωμένη κάθε χρόνο αιμοδοσία του Συλλόγου μας θα πραγματοποιηθεί στις 14-8-1996.

Χωρνιαράκι...

Του Νώντα Φαλκώνη

από παέ ίσαμ ατά, ο νους μου χαιρετά σε
κι αν ήσουνε και πιά κοντά, εσφιχαγκάλιαζά σε...

...Θεωρώ σε κι ας είσαι στο Χάλικα κι εγώ στο Λούσι, (ο καιρός είναι ημίλεικος, ήλεγε ο Ποδιάς), εγώ θαρρώ πως είναι μια τσουρλιά ώρες - ώρες - το κιντί - απού με στουμπώνει η αμοναξιά, όσο το περίπτερο του Μυστηρίου από το πεζούλι του Κεργιακογιώργη, γη όσο η πόρτα του σκολειού στη Κεραπολίτισσα από το θηλυκό κυπαρίσσι σπού 'παιζες αλεκατρίδες και κισκιντάκι... 'Εθιοιαν ώρα, η αμοναξιά με κάνει «κι αποθυμώ κι ορέγομαι και νεύρομαι» Εγυρέβγω ορτάκη του καημού μου - έχω τον αγαπώ τον τόπο μου και να θαρρώ πως κάνω ένα φύλλο σκάτι, κάθε φορά που τονε αναθιβάνω... 'Ωρες, ώρες, «όντας βυθίσει ο ήλιος και το σούρουπο ακλουθήσει», Θεόψυχά μου, τη μια νιώθω σαν το κοπέλι που άμα βρεθεί σε χαβγάδες βάνει τη φωνή για να γυρίσει στ' αφτιά του ο αχός και να γελάσει και την άλλη πάω να τα παίξω, μα μου 'ρχεται στο νου ο Ζαγιάννης απού 'λεγε, (δείχνοντάς με το δαχτύλι το μυαλό του), όλα πάρε μου τα, Θε μου, μα άφησέ μου κειονέ να θωρώ...

...Μά και σμίξαμε με το νου, λέω να μονιταρίσουμε απογεντές και το αθιβολές μας και να κάμουμε μιά στραθείά στα περασμένα, μα σαν το καλολογιάζω, λέω να γυρεύεις τη δουλειά σου, μπέλικι και πομείνεις σαξελίμικος - ο σεβντάς σου για τη Φουρνή, ζάβαλε, δα σε κάμει χτικιάρη... Κατέχω το, έχεις και του λόγου σου το γιαγκιλίκι σου - την ταχινή αναστενάξεις κι αναστουλουχάσαι - το πρόσαργο αναθιβάνεις και βλαστηνές τη μοίρα σου κι ύστερα σφαλίζεις τα μάθια και θωρείς με το νου, όσα ζωγραφίζει η όρεξη σου - ετσά κογιονάρες τον απατό σου κι εσύ... Το πάσα ένα κικιδί έχει, σάικα και άλλο καζά, μα το δικό σου, άντα χαζίρι, το έχει όλους μαζί - ετσά απού λαλιέσαι, είναι μπελί πως ομπρός δα σου βγει η ψη κι απόκειας το χούι - τουτανά παθαίνεις, άμα λέει η ταυτότητά σου: τόπος γεννήσεως: ΦΟΥΡΝΗ...

...Υπάρχουνε χιλιά λογιά πράματα να ντουχιουντίζεις, δεν είναι μόνο το πρόσαργο στον Παλαίμυλο απού γεμίζει το ρακοπότηρο το όρεξης σου και μεθά τον καημόση καρδιάς, μα το ινάτι σου για το μπρέτι του χωργιού δε σ' αφήνει να ξεστρατίσεις γη να κάμεις όζω νου - το αντέτι σύρνει το σκoinί τη μανακιάς στη λαιμουδαρά σου, σα να σου λέει: νο Βαρδάκης επί του ύδατος... Βάνεις το αμέντε πως δεν πας το δέκαλο -θες να κάνεις παραβολή κι ας μη γατέχεις να διάξεις το σταβάρι - ξεχνάς πως για να λιχνίσεις τσ ελιές δε φτάνει μόνο ο ποταμύς - θες να ζυμώσεις φτάζυμα χωρίς κουνενό κι ανεστοράσαι πράματα και θάγγματα, μόνο και μόνο για να θαρρείς πως είσαι ακόμη τζαναβαράκι - ετσά πιστέβεις πως δα μποδιάσεις το χρόνο γη πως δα σ' ανημένει ο καιρός... Κάνεις πως δε θωρείς τα μαλλιά να ψαφαίνουνε, λες σαφί πως ο καιρός είναι ακόμη οπίσω, μα κάθε μέρα γίνε- (Συνέχεια στη σελ. 3)

ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ

ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΑ ΜΕΘΥΜΟΠΟΥΛΑ ΕΚ ΦΟΥΡΝΗΣ ΜΕΡΑΜΒΕΛΛΟΥ

Μια μεγάλη, πολύ μεγάλη τιμή γίνεται στη Φουρνή και ευρύτερα με την αγιοποίηση της Νεομάρτυρος Αγίας Μαρίας Μεθυμοπούλας εκ Φουρνής Μεραμβέλλου όπως ο συναξαριστής και η εκκλησιαστική Ιστορία την αναφέρουν. Η μνήμη της, μιας από τους 12 Νεομάρτυρες της Κρήτης με εξέχουσα θέση, καθιερώθηκε από την εκκλησία να εορτάζεται την 1η Μαΐου, ημέρα του μαρτυρίου της 1826. Η Φουρνιώτισσα Αγία, γνωστή σε πολλούς αλλά, άγνωστη στον τόπο της, εκεί που γεννήθηκε, μεγάλωσε και εμαρτύρησε, δίδεται η ευκαιρία τώρα, χάρις στον ακούραστο Ιεράρχη μας τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πέτρας κ. Νεκτάριο, να γίνει γνωστή πανελλήνια και να τιμάται την ημέρα του μαρτυρίου της.

Η πρώτη λειτουργία έγινε σε πανηγυρικό εορτασμό, Εσπερινό και Θ. Λειτουργία, με πλήθος κόσμου και με χοροστατούντα τον Σεβασμιώτατο Πέτρας και όλο τον κλήρο της περιοχής, στον Ιστορικό Ναό της Παναγίας της Κυραπολίτισσας. Ο Σεβασμιώτατος στις εμπνευσμένες ομιλίες του την εσπέρα και το πρωί της εορτής, μεταξύ των άλλων, εξέφρασε και την ελπίδα σύντομης θεμελίωσης Ι. Ναού στην ευρύτερη περιοχή της ιστορικής Φουρνής όπου και η έδρα της πάλαι ποτέ Επισκοπής Πέτρας. Και φαίνεται πως η ευχή του και η ελπίδα του πρόκειται να πραγματοποιηθούν πολύ πιο σύντομα απόσο ο ιεράρχης υπολόγιζε. Γιατί, πληροφορούμαστε, ότι ο Λευτέρης Μπουραντάς τέως Πρόεδρος του Συλλόγου μας Φουρνιωτών και Φίλων της Φουρνής και τέως Δντής του Κεντρικού Τραπεζής Ελλάδος, με τη συγκατάθεση της Οικογένειάς του και την τεχνική βοήθεια του Αρχιτέκτονα γιού του Μανώλη, ξεκινά συντομώματα με δαπάνη εξ ολοκλήρου δική του, μόλις εξευρεθεί ο κατάλληλος χώρος, την υλοποίηση της ευχής του Σεβασμιωτάτου.

Με το έργο αυτό ο κ. Μπουραντάς εκτός από την επιθυμία του να τιμήσει τη μνήμη της Φουρνιώτισσας Αγίας, θέλει να δημιουργήσει ένα προσκύνημα τοπικό, όλο το χρόνο, και να δώσει ζωή και κίνηση στη Φουρνή που συνεχώς μαραζώνει και φθίνει. Και θα το πετύχει αυτό -πιστεύομε- γιατί η 1η Μαΐου, ημέρα αργίας και εποχή άνοιξης, η Φουρνή είναι καταπράσινη και ονειρεμένη. Οι επισκέπτες - προσκυνητές ντόπιοι και ξένοι θα έχουν την ευκαιρία να συνδυάσουν τερπνό και ωφέλιμο. Προσκύνημα και ανάταση ψυχική και πνευματική.

Τα Φουρνιώτικα Νέα και το Δ.Σ. του Συλλόγου Φουρνιωτών και Φίλων Φουρνής εύχονται στον Δωρητή καλή επιτυχία και δύναμη για να φέρει σε πέρας αίσιο, το έργο του.

Σ.Σ.: Όπως πληροφορηθήκαμε από τον εφημέριο παπα-Μανώλη Δρακωνάκη, ο χώρος ανέγερσης του Ναού βρέθηκε στο Ξερίζωμα και σύντομα θα αρχίσουν οι εργασίες ανέγερσής του.

- Ιστορικές σελίδες - Συνεργασίες αναγνωστών - Προγράμματα

(Συνέχεια από τη σελ. 2)

σαι πια παράξενος κι άφερι μου, πια τρεζός - όλα σου φταίνε κι όλα σ' αγκουσέβγουνε - δε θες να χωνέψεις πως το χαβειλίκι για τη Φουρνή, θέλει δικό του γιατρικό. Η αστένιά σου είναι στο νου ζαράρι (όπου γειάς δα πάρεις αγίζι να κουτουλάς τσι τοίχους) - μα δεν περνά με γηθείς και γιατροσόφια - δεν έχεις μαγουλάδες για να σου κάμουνε πεντάλφα στο μάγουλο - δεν εβάρυνες το ατζί για να βάλεις καβαλίνα και να κάμει κάκαδο η λαβή... δόξα το Θεό να λες, απου δε σ' ανεγυρίζουνε στσι στράτες και δεν έχεις μουζουδιές στο κούτελο, μού δε κρεμά ο γιός σου, χαλκά στο ακτί... Δε λέω, στο ίδιο χάλι είμαστε, μπαίνει μου και μένα στο νου, την προσαργατινή, μιά στράτα με γερτούς ευκαλύπτους, ένας πλάτανος ομπρός στο περίπτερο τση Βαρνταβομαρίας κι ένα, δυό πηγάδια που τα μισά τως χειλογλίστερνα είναι στσι αυλές γη στα σπίθια μέσα - αρά και μου κάνω να τα ζωγραφίσω στην πλάκα του ογγόνου μου μα παραιτώ, γιατί τρέμει η χέρα μου, λες και σκότωνα μικιός σουρουράδες... Όλα τούτα δεν είναι κομός κεφαλής, μούδε λόγος να κιουκιουρίζεις, δερνομοίρη μου κι άλλοι καίναντζιζουνε στην ίδια λάβρα - στην ίδια γη εσπειράμε το ελιπίδες μας - στο ίδιους αέρηδες, στσι μύλους τση Γαλαρόπετρας κρεμάσαμε τα όνειρα μας - στο ίδιο χώμα, ανέ σταθούμε τυχεροί, δα καταλαγιάσουν τα κόκαλα μας - τουτηνιά η λαχτάρα με κάνει και νταγιαντζίω την ξενηθεία κι ασ ξένει χιλιά λογιά, ανάθεμα τηνε... Είναι και στον άνθρωπο, δα μου πεις, μα άμα το λχει η κούτρα σου ν' αναθρέφει κόνιδες, ίντα να κάνει η αλουσά και το ξύδι - άμα είναι στο αίμα σου να βγάνεις μαλαθράκους, δε φταίνε τ' απογδύσα κι η απλυσά...

Κατέχεις το από δικού σου, πως, όσο είσαι τζόβενο, όλο σου το τσερβέλο είναι στη χαρά - όσο γερνάς, όλη σου η χαρά είναι στο τσερβέλο, μαόντε γέρνει ο ήλιος στον άγι Αντώνη και στραφατίζουνε τα χρωματιστά παραθύρια τση αγιάς Τριάδας, σε πιάνει ένα γλυκό τούρτουρο και φέρνει στο νου, τότε που στο Ξερίζωμα γη στον Τριβαζώνα, κρυώναμε όλοι μαζί κι αυτό μας ζέσταινε, σαν να 'μαστε τουλουπανιασμένοι σ' ένα ρασίδι από μαρτάρικες αρνιές - σαν να κάναμε βαρελάκια από την κορφή τση πυρήνας του εργοστασίου ίσαμε την κασέλα του λαδιού. Βάνεις αμέντε πως έθιοαν ώρα, το νιονό βάνει

Χωργιαράκι...

Του Νώντα Φαλκώνη

σούφερα - παραφορούμαι πως τη μια κάνει αντιπάτι, σαν το κοντεμιρί, στσι πεθυμίες σου και την άλλη, πως κάθεται σ' ένα γωνιό και σ' ανελώνει - όλα είναι ετσά σασμένα για να ξεγελούνε και να βάνουνε σουχλιά ο απάνω κόσμος είναι ίμπλα διαολιές και τερπίπια, γι' αυτό είναι κι όμορφος ο παντέρμος, μα θέλει νου και κρασί για να μην τονε πάρεις στα σοβαρά. Όμορφος είναι ο πεζεβεγκής, μα οι χαρές του βαστούνε μια στάξι - σαν τον κολοκυθαρό που ανεκαρώνει αποσπέρας, χαριεντίζεται με τ' άστρα και τσι δροσοσταλιδες ολουχτιώς τση νύχτας και την ταχινή, απήπης περάσει η ανάδοση, σβήνει και συρκώνει γη γίνετα ντουλουμάς στα χέργια πιτήδεας νοικοκεράς. Το τράτο είναι λίγο γιατί η ζωή, η παράωρη, γλακά σαν τη Φιερετζομαρία στσι δόξες τση - φάτου φατού σου το λέω, μπέλικι και σε παγουδιάσει - άδικα αφώνεσαι και βαροκαρδίζεις - σε μισολιά δα θες μα δε δα μπορείς - το λάδι του καντηλιού σου στερεβγει, η νύχτα σου γίνηκε ατέλειωτη και κουραστική σαν τα δώδεκα Ευαγγέλια κι η μέρα σου μικραίνει σαφί - ζαρώνει σαν την κοιλιά άβγιας γυναικάς όντε περνά το ανεμογκάστρι. Ένα καιρό οι πεθυμίες σου ήτανε μαόθια, σαν τα δέσπολα τση μουσομουλιάς του Κεργιακού, μα φοβόσουνε την καίμαθιά, γιατί δεν σου 'πανε ποτές: καλλιά να καείς παρά να μη γατέχεις ιντάτε η φωθιά - εδά κουνείς την κεφαλή και παστρέβγεις ογλήγορα δυό δάκρυα απου γλιστρούνε στα μάγουλα σου - ετσά μολογάς πως, αντί να μπεγεντζίεσαι, μπεζερίζεις γιατί σε στσιβδίζουνε και λεμεντάρεσαι, σαν να γράντισες απου φάνηκε η αθρωπιά σου... Βάλε νερό στο κρασί σου - το κλάμα είναι αντριγιά - έλα στα σύγκαλά σου - είπανε σου πως μόνο οι τυφλοί δε φέγγουνε; πιστέβγεις ακόμη πως το πολύ τυρί κάνει ορμίγκους, γη πως, όποιος μασεί μικιός κολαγκαθιές, δε δα βγάλει γένια και μουστάκια; Αυτά είναι για την πρώτη μική κι εμείς είμαστε, σκιάς στην τρίτη τάξη - «δεν εία αλήθεια ότι ήρθαμε αργά στην εποχή μας» - το πασαένα μετρά στην ώρα του κι από το γιάντα κι όι από το καλιμέντο του - (μαντάλωσε σ' έναν οντά έναν άνθρωπο, ένα πανωκάφκαλο γη έναν τσουόκο με νερό και δέκα λοίγγια - βγάλε σε μιν εβδομάδα το ζεμπερέ και δα δεις πόση αξία έχει το χρυσάφι). Βγάλε τσ ασκορδαψούς από τα μάθια, όσο είναι ακόμη καιρός, δεσ τα όλα ετσά απου δεν τα είδες ποτές και δα νιώσεις να γλιστρούν από τα χείλια σου τα λόγια του ποιητή: «δώδεκα και μισή, πως πέρασαν τα χρόνια... κι απόκειας δα το χωνέψεις, θες και δε θες, πως: όσες φορές η λογική τα 'βαλε με τσι πεθυμίες, σαφί έρχεται δεύτερη... όι για να γιατρέψει τση λαβές γη σκιάς να μαλακώσει τα σκουπακίσματα, μα για να κάμει το σπιμαδόρο στσι ζημιές - αυτή είναι η τέχνη κι η εξά τση... Κάθε πράμα στον καιρό του, λοιπόν - εδά θυμάσαι τον Πισιό κι να λεί: όντε είναι το πράμα, που ' να η γνώση κι όντε είναι η γνώση πουν το πράμα είναι διάλε τσ' απολ-

λυμάροις του μερικά πράματα που μόνο τζόβενοσ τα καταφέρνεις - Μπορείς εδά να κάνεις κουλουμούντρες γη να πας από τα σσιφλίκια στο Νησί κολουμπώντας; ίντα λες κι εσύ, Γιάννη του Μυρώνη; μπορείς να ξαναπέσεις από την κορφή τση μουριάς του Τσάμπερλεν στη Λουλίνα; ακούει σου να ξανασκαρφλώσεις σαν το μπιρμπινοκλάδι γη σαν το σαμάμιθο, από τσι ρουκούρους τσ αγιάς Τριάδας στο καμπαναριό τση; Εδά παρακαλείς «να 'ναι μακρός ο δρόμος» σου, για να κάνεις που και μια ανεγυρίδα στην αγιά Παρασκή γη στο Καντιρίμι, είμητα μου και ξοριστείς στην Κεραπολίτσια για να παίξεις πάλι - με το νου - τσουόκο με τα πενταράκια απου ήβγανε από τσι βολίστες ο ντενεκετζής, ο Μαγούλης, γη να μας ραντολόι κι ύστερα να ζέψεις το βραχασώτη με γιάλες και τσιμεντάκια... Τα χρόνια εμισέψανε, τ' αρνί εποκώλωσε στο Λούμα - δε δα ξανακούσεις μετοχάρικα κάλαντα, μούδε τα γερακοκούδουνα τση λύρας του Αργιού - μύλους με ματσούκια δε δα ξανακάμεις, μούδε δα ξαναβρεις στη φάμπρικα του Αγγελή πιτάργια για να κάμεις καμίνι...

Κατέχω το πως ξύνω λαβές - όσο σκαλίζεις, πονείς κι όσο αναθιβάεις, ανεστενάζει για κειονά στο εναλαέω, η ζωή, η άτιμη, θέλει κογιονάρομα - αν είναι να τηνε πάρεις στα σοβαρά - αν είναι να πολεμάς σαφί για τα πρεπά και να 'χεις διασάκι σ' όσα θωρείς στον ύπνο σου - αν είναι να 'σαι αλάργο από κάθε λολής αμαρτία και κουζουλάδα και να κάνεις τον εντεψίτη μόνο με τα λόγια - αν είναι να ντουχιουντζίζεις κάθε ντις και ντάι, ε, τότε, βάσταξε τσι σουβλιές και τσι τζιρτζιτζάντουλες τση κι α δε μπορείς να τηνε συργουλέψεις, ανεγογυρέψου για φυσεκλίκια - ο πάσα ένας έχει το μετερίζι του και τα δικά του νταργατζίκια - εμένα, τα δικά μου, είναι παλαιϊνά και σκουργιασμένα - ντουφρέκι έχω την απομονή, φουσεκι την ολπίδα και σπιλάτσα, τοχαμόγελο και το συχώριο - καθ' αργά, πρίχου να θέσω, πιάνω τα πνίστρα και παστρέργω το φούρνο μου - κάνω το σταυρό μου και παρακαλώ να 'χω την υγιά μου - ιχιάλα - για να γελάσω κι αύριο με τα πλουμιά και τα γίβεντα τση... Μπορεί και να βγάνω κακή, μα θέλω «θέλω να 'μαι άνθρωπος, να 'μαι ξέγνοιαστος, να τραγουδώ σαν τα πουλιά» - να 'μαι αφέντης στο χάκι μου, να κάνω κουμάντο τον παρά κι όι να 'μαι φαμέγιος του κι ασ θέτω στην τάβλα - κι εκεία κάνω ραχάτι, απου είναι τση όρεξής μου...

Θωρώ το πως παίζω με τσι καμηούς σου - από τη μιά θες κι από την άλλη ντουχιουντζίζεις - εγώ δ' ανάμω ένα τσιγάρο - αρέσει μου, ο παντέρμος - με δυό πιπιλιές ανεκαρώνω - είναι κι ευκαιρία να ξαναπέσω με τον καπνό του, χαιρετίσματα στον άγιο Τίτο. Είμαι αλάργο ο καμηέχαρος και δεν μπορώ να βάλω μια ολιολιά μερτζουβί στο θυμιατό - σαφί το τάζω κι όλο ξεχνώ να το πέσω - θέλω να τα 'χω καλά μαζί του, μπέλικι και μου κρατήξει δυό ασκελιές γης, γυροτραφισμένες με ασφεντυλιές κι σθά-

φτους - εκεία δα σύρνομαι σαν το γδυνοχοχλιό και δα ροζονάρω με τα έχνη και τσι τσιτούρους για να παρηγορούμαι... Κι αν είναι σθηστό το καντήλι μου γη το λιβάνι δε βρίσκει καρβουνάκι να γενεί ταξιδιάρης καπνός για να πέσω τσ αναστεναγμούς μου εκεία απου θέλω - δε δα τα βάλω με τη μοίρα μου - θα 'χω βιζαβί τον αποσπερίτη, παρέκει τα μανούσα και τσι παπαρούνες και δίπλα μου - σαφί από κειά κι ύστερα, ως τη Δευτέρα Παρουσία το Μανώλη και τη Μαρία - ίντα άλλο θέλω για να πω: δόξα να 'χεις Θε μου...

(Ήναφα τον τσιγάρο και θυμήθηκα το Φαϊκωσταντή στο δουκιάνι του Βερίγου - ήπινε μιά ρακή ανάμεσα στα δυό παραθύρια - τη μιά εξάνοιγε από την μπάντα του Ραφτόπουλου και την άλλη, το μουλάρι απου ήσπεκε στον πλάτανο. Ο Μπουρλάκης τονε ρώτηξε ανέ φέρει αχηβάδες κι ο Κανάκης, ο ψάλτης του είπε: ίντα χαμπάργια...; Εκείνος χάδεψε το μεγάλο, κατακίτρινο από τη νικωτήνη μουστάκι του, χτύπησε την απαλάμη στο γόνατο και ξεφώνισε: «πορευόμενος από Νεάπολη εις Φουρνή, συναντώ... τίιι... τίιι, τί; σταμάτησε, ρούφηξε μια πιπιλιά και ξαναρώτησε: τίιι... τίιι... τί; Ο Κανάκης του 'πε: που να γατέχω κι αυτός ξαναχτύπησε τη χέρα στο γόνατο και με ορθάνοιχτα μάτια, ξεφώνισε: «μαθητάς καπνίζο-ντας»...)

Η στραθειά μας πάει καλά μα μην ανημένεις να γκώσεις - τη λιμάργα σου για τη Φουρνή, δεν μπορείς να τηνε πορέψεις με μια ολιολιά χελιβά γη με μιά μουρχούτα χυλόφτες - είναι σαν την αγκα-στρωμένη απου 'χει βλαψιδία και δε βρίσκει το σερά τση α δε δοκιμάσει ό,τι ερέχτηκε - κι η κακωντερία του σώματος, η κατασκέπαση απου τουλουπανιάζει την ψυχή και χαλά την όρεξη - του-

τανά τ' αγγελοσκιάσματα που ώρες, ώρες σε πνίγουνε και φέρνουν στο νου ζαράρι και μαράζι στην καρδιά - όλα δα περάσουνε μ' ένα καβέ στον Παλαίμυλο, γη μιά ρέγουλα στου Ξανθού, ντελόγο δα μισέψει η αγκούσα και δα γεμίσεις αλάφρωση, σαν να σου 'δωκε μέλια ο παπά Γιωργάκης - μα κόψε το ζάλο κι άνοιξε τα μάθια - καμάρωσε τσι κουρμούλες στον κάμπο, ίδια πως είναι κοντσεδες γη βασιλικόι απου στρώνουν τη στράτα μας - άκου τ' αγριογάρδελα στο ακάθες του καντιριμιού απου χαιρετούνε το διάβα μας - δεσ την αλουπακιά με τσ ευκαλύπτους, ετσά που γέρνουνε με τον αέρα, σα να καλησπερίζουν - ρούφηξε αδυνατά τη μυρωδιά του θυμού απου κατεβάζει η αρεφουλιά κι ύστερα ανεντράνισε - στο κατρίνι κατηφορίζει ο Βασιλοσταυρούλης με το γάϊδαρο φορτωμένο σκίζες - ο Ζέρβης λαλεί τα οζά μπουδισμένα στα Ποτάμια και στη Γαλαρόπετρα, ο Αμερικάνος ανηφορίζει - χαλιχουντζει και διδε ανεποδαρές στο αγουδούρους, σα ν' αποπαίρνει τη μοίρα του, γιατί κι απόψε τονε κάμανε πάλι κοτσυφό, στο δουκιάνι...

Εξέχασα να σου το πω - ήκουσα πως ο Σκαρβελιός, ήλυσε το «γόρδιο δεσμό» του κι ήβαλε μέσα «το ρούκουνα απου κανε τ' αβγό»... κι ο Μανώλης ο σανκρεστάνο, ο καντηλανάφτης, γυρέβγει κοπέλια να βαστούνε τα ξεφτέργια στη δεύτερη Ανάσταση... μα, αδέρφι, θαρρώ πως είναι ώρα να σ' αφήσω ήσυχο - δε γατέχω ανέ θέλανε τουτανά γη άλα ν' ακούσουνε τ' αφθιά σου - με τα χείλια απου χω σε φιλώ - μα ίσαμε να τα ξαναπούμε - άσε τον απατό σου, το νου και την καρδιά να σε πάνε εκεία απου θέλουμε - αυτά γατέχουνε που δα γυρέψεις το μονόγαλο τσ αρρώστιας σου κι ανέ με λυτάσα μια στάξι, μην ξεχάσεις,

όντε δα βρεις το γιατρικό,
πέψε το και σε μένα,
να πίνω, να μη μούρχονται
στο νου τα περασμένα...

□ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΑ ΔΕΡΒΕΝΟΧΩΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΝΗΘΑΣ

Την Κυριακή 12.5.96 ο Σύλλογος πραγματοποίησε εκδρομή στα Δερβενοχώρια της Πάρνηθας, με επίσκεψη και εκκλησιασμό στις μονές Κλειστών και Αγίου Κυπριανού στις πλαγιές του βουνού. Ο καλός καιρός, η ομορφιά του βουνού, το προσκύνημα στις μονές και η Θεία Λειτουργία χάρισαν στους Φουρνιώτες μια αξέχαστη μέρα. Τα Δερβενοχώρια 5 τον αριθμό, σε ένα οροπέδιο στην Πάρνηθα προς την πλευρά της Βοιωτίας, προσφέρουν στον επισκέπτη εκτός από το καλό φαγητό με τις ψησταριές και μία ευχάριστη οπτική εικόνα. Το απόγευμα η επιστροφή έγινε αφού η μέρα πέρασε ευχάριστα μέσω Μαγούλας Αττικής.

Εκδοση του βιβλίου με την Ακολουθία και το Μαρτύριο της Αγίας Μαρίας της Μεθυμοπούλας

Ο Σύλλογός μας γνωρίζει στα μέλη και τους φίλους του ότι ο Υμνογράφος Χαρ. Μπούσιας, με τη φροντίδα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Πέτρας Νεκταρίου και την επιμέλεια του Αρχιμ. Ευγενίου Αντωνοπούλου, ιεροκήρυκα της Μητροπόλεως μας, εξέδωσε βιβλίο με την ακολουθία και το μαρτύριο της Αγίας Νεομάρτυρος Μαρίας της Μεθυμοπούλας, εκ Φουρνής Κρήτης. Επειδή το βιβλίο αυτό με τα στοιχεία που παραθέτει αποτελεί ξεχωριστή και πρωτόγνωρη τιμή για τον τόπο μας, ο Σύλλογός μας εκφράζει τις θερμότερες ευχαριστίες σ' όσους συνεργάστηκαν για την έκδοσή του και τους διαβεβαιώνει ότι γνωρίζει τις δυσκολίες που αντιμετώπισαν με την έκδοση τέτοιων βιβλίων μη κερδοσκοπικού περιεχομένου και την ανεύρεση δυσεύρετων στοιχείων.

(Οι ενδιαφερόμενοι να το προμηθευθούν να απευθύνονται στους ιερείς του χωριού μας και στα γραφεία της Ι.Μ. Πέτρας. Η τιμή του είναι 2.000 δρχ.)

«Φορνιώτικα Νέα»

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΦΟΥΡΝΙΩΤΩΝ
ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΦΟΥΡΝΗΣ
ΚΡΗΤΗΣ
Μενάνδρου 54 Αθήνα
Τηλ. 5247150

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ:
Πρόεδρος: Γιάννης Λουκάκης
Αντιδρος: Γιώργος Αγγελιάκης
Γ. Γραμ.: Νίνα Γραμματικάκη
Ταμίας: Γιώργος Ζερβάκης
Μέλος: Σπύρος Γωνιωτάκης

Εκδοτικό Τυπογραφείο:
ΝΙΚΗΤΑ Κ. ΚΑΡΑΛΗ
Γεραίου 7 - Αθήνα
Τηλ. 5233.965

Η Φουρνή μας και το μέλλον της

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

ύπαρξης πλούσιου υδάτινου ορίζοντα.

6. Την άμεση αναστήλωση των ετοιμόρροπων καμαρών του πάνω χωριού και τη δημιουργία λαογραφικού μουσείου, σε συνδυασμό με την επιχειρούμενη δημιουργία από την Ιερά Μητρόπολη Πέτρας, μουσείου της πρώτης Επισκοπικής έδρας στη Φουρνή.

Αυτά και άλλα ακόμη, που θα μπορούσαν να αξιολογηθούν, από τις γνώσεις και το ενδιαφέρον των πολλών αξιόλογων Φουρνιωτών για να αποτελέσουν αντικείμενο αξιοποίησης, οικονομικής ανάπτυξης και πηγές εσόδων μπορούν να ξαναδώσουν ζωντάνια στη Φουρνή μας, για να παραμείνει ξεχωριστός τόπος, που είναι άλλωστε, γιατί διαθέτει απaráμιλλη ομορφιά και πολλά άλλα κοινωνικά στοιχεία αρκετά για να γίνει και πάλι το πρώτο χωριό στην περιφέρεια.

Φορέας Ανάπτυξης

Την υλοποίηση των παραπάνω προτάσεων θα πρέπει να αναλάβει ειδικό Νομικό Πρόσωπο με τη μορφή της Ανώνυμης Εταιρείας, στο μετοχικό κεφάλαιο της οποίας πρέπει να συμμετέχουν οπωσδήποτε οι ιδιοκτήτες της γης η οποία θα αποτελέσει αντικείμενο εκμετάλλευσης με κοινή καλλιέργεια.

Η Εταιρεία αυτή Ανάπτυξης θα αποτελέσει ταυτόχρονα και το Όργανο διαχείρισης των κονδυλίων τα οποία διαθέτουμε με τη μορφή διαφόρων προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως π.χ. το πρόγραμμα Linder κ.λπ.

Η Εταιρεία με την προτεινόμενη επωνυμία «Εταιρεία Ανάπτυξης Φουρνής ΕΤΑΝΦΟΥΡ Α.Ε.», θα είναι πολυμετοχική, δηλαδή Εταιρεία λαϊκής βάσης.

Στο μετοχικό της κεφάλαιο, καταμεμημένο σε μετοχές των δεκαχιλιάδων δραχμών κάθε μία, θα συμμετέχουν μόνο οι από τη Φουρνή καταγόμενοι και όσοι έχουν ιδιοκτησία γης στην περιφέρεια Φουρνής.

Η ίδια Εταιρεία θα αναγνωρισθεί ταυτόχρονα και Ομάδα Παραγωγών ελαιολάδου, η οποία θα διαχειρίζεται τις χορηγούμενες επιδοτήσεις του λαδιού, με δυνατότητα επιδότησης της σαν Ομάδας κατά ποσοστό 50% κ.μ.ο. των δαπανών λειτουργίας της.

Στην Εταιρεία, θα ήταν δυνατό να μεταβιβαστεί και το Ελαιουργείο του Συνεταιρισμού, για την καλύτερη και αποδοτικότερη αξιοποίηση και εκμετάλλευσή του, αλλά και τον συνεχή εκσυγχρονισμό και βελτίωσή του, με ταυτόχρονη εγκατάσταση μικρής μονάδας τυποποίησης του παραγόμενου αρίστης ποιότητας σήμερα λαδιού της περιφέρειας.

Όσοι θα θυμούνται, η σύσταση της Εταιρείας Ανάπτυξης της Φουρνής, είχε αποτελέσει αντικείμενο προσπάθειας προ δεκαετίας. Τότε βρήκε απήχηση από μικρό αριθμό Φουρνιωτών οι οποίοι ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του Συλλόγου, δήλωσαν συμμετοχή και αρκετοί είχαν πληρώσει και τη συμμετοχή τους. Η προσπάθεια τότε δεν τελεσφόρησε, όχι γιατί δεν έδειξαν το ανάλογο ενδιαφέρον οι Φουρνιώτες, αλλά για άλλους λόγους τους οποίους θα αποφύγω να σημειώσω.

Η προτεινόμενη προς σύσταση Εταιρεία, σαν ανεξάρτητο Νομικό

Πρόσωπο, με οικονομική και διοικητική αυτοτέλεια, η οποία θα δραστηριοποιηθεί με αυστηρά ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, απαλλαγμένη από δεσμεύσεις και με μόνον σκοπό την ανάπτυξη της Φουρνής και την πραγματοποίηση κερδών προς όφελος των μετόχων της κατ' αρχήν, θα μπορεί να απασχολήσει σημαντικό αριθμό εργατοϋπαλλήλων και να γίνει πόλος έλξης νέων ανθρώπων στη Φουρνή.

Όταν αναφέρω τη λέξη Φουρνή, δεν περιορίζομαι μόνο στα στενά όρια των δύο χωριών της Κοινότητας Φουρνής, αλλά εννοώ το ευρύτερο όνομα «Φουρνή» που περιλαμβάνει και την Κοινότητα Καστελλίου Φουρνής, Της Δωριές και ίσως και το Καρύδι.

Με την ευκαιρία της αναφοράς μου αυτής δε θα παραλείψω να σημειώσω και εδώ, την ανάγκη της συγχώνευσης των δύο Κοινοτήτων της Φουρνής σε μία. Νομίζω ότι είναι προτιμότερο να συγχωνευθούν οι δύο Κοινότητες με τη δική τους θέληση, παρά να αναγκαστούν να συγχωνευθούν με τον ισχύοντα Νόμο. Η εφαρμογή του νόμου, με το τέλος της προθεσμίας που προβλέπει και η οποία εξαντλείται σε ενάμιση περίπου χρόνο, θα οδηγήσει στη δημιουργία της πιο δυσάρεστης κατάστασης, εντάσσοντας τις Κοινότητες της Φουρνής στο Δήμο Νεαπόλεως, με όλες τις δυσμενείς συνέπειες, με την κατάληξη για το δέντρο να χαθεί το δάσος ολόκληρο. Σε μια τέτοια περίπτωση η ευθύνη των Φορέων και Παραγόντων των δύο Κοινοτήτων, αλλά και όλων των κατοίκων των χωριών της Φουρνής θα είναι μεγάλη, αφού με την άρνηση ή την αδιαφορία τους θα σύρουν την ταφόπετρα της ιστορικής Φουρνής και οι επίγονοι θα την ανακαλύψουν μόνο από ιστορικά κείμενα.

Από τη συγχώνευση των δύο Κοινοτήτων θα προκύψει μία εύρωστη και οικονομικά βιώσιμη Κοινότητα, όπως το απαιτεί και ο σχετικός νόμος, που θα έχει τη δυνατότητα να προβαίνει σε έργα από τα οποία οι κάτοικοί της θα βελτιώσουν τις συνθήκες της ζωής τους.

Σήμερα οι δύο κοινότητες με ετήσιο προϋπολογισμό γύρω στα δέκα εκατομμύρια κάθε μία μετά δυσκολίας καλύπτουν τα γενικά έξοδα λειτουργίας τους.

Κάθε παραπέρα καθυστέρηση για την πραγματοποίηση αυτού του στόχου, θα αποβεί μοιραία και σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να εξαρτάται η συγχώνευση από μικροδιαφωνίες σε ασήμαντα θέματα (έδρα, ονομασία κ.λπ.).

Ο φετινός Αύγουστος, περίοδος που οι περισσότεροι σχεδόν Φουρνιώτες θα κατέβουν για διακοπές στον τόπο τους, πρέπει να γίνει ο ιστορικός χρόνος για τη λήψη των απαραίτητων και συγκεκριμένων αποφάσεων, για την υλοποίηση των παραπάνω προτάσεων.

Η ίδρυση της Εταιρείας Ανάπτυξης της Φουρνής και η συγχώνευση των Κοινοτήτων θα αποτελέσουν καθοριστικά στοιχεία στην παραπέρα πορεία της Φουρνής. Ας αποφασίσουμε όλοι μαζί για την τύχη της Φουρνής, με πνεύμα αγάπης, συνεργασίας, καλοπιστίας και προόδου.

Γιώργος Καφετζάκης

Νίκος Τουτουδάκης

Δείγματα πνευματικής εργασίας του εκλεκτού συγγραφέα μας κ. Νίκου Τουτουδάκη έχουμε γευθεί και εκτιμήσει τόσο στο ήδη εκδοθέν έργο του «ΤΟ ΚΕΛΑΡΕΪ», όσο και σε μεμονωμένα ποιήματα, κείμενα και λαογραφήματα που κατά καιρούς έχουν δημοσιευθεί στα «Φορριώτικα Νέα».

Η φιλοσοφημένη σκέψη του, ο βαθύς ανθρωπισμός του, η απλότητα της έκφρασής του, το μελίρρητο των στίχων του, η μεστότητα των νοσημάτων του, η χρηστομάθεια του περιεχομένου, δίδουν τη γεύση και τη δροσιά σε κάθε κείμενο του, ενός δροσερού και εύγεστου ποτού, που διψά και λαχταρά ν' απολαύσει μια διψασμένη από φιλομάθεια και χρηστομάθεια ψυχή μέσα στην ξηρασία και τη λαύρα του στεγνού από πνευματική τροφή καλοκαιριού της εποχής μας.

Το έργο του ποικιλόμορφο καλύπτει κάθε μορφή σε ποίηση και πεζό λόγο που πολύ σύντομα, όπως μας διαβεβαίωσε, θα έχουμε τη χαρά να το απολαύσουμε σε εκδόσεις του.

Έτσι μέσα στην πλειάδα των εκλεκτών πνευματικών της τέκνων, η Φουρνή γέννησε και ανέθρεψε ένα ακόμα τον Νίκο Τουτουδάκη, υπερήφανη τόσο γι' αυτόν όσο και για όλα τα παιδιά της που διαπρέπουν στην ξεντειά αλλά και κάτω από τις φτερούγες της σε κάθε εκδήλωση της ανθρωπίνης ζωής. Σήμερα δίδουμε μια ακόμα γεύση από την πνευματική εργασία του εκλεκτού συγγραφέα και φίλου μας Νίκου.

Ι.Λ.

Ο Ποιητής

*Να γενείς μαχητής, την ψυχή σου σημαία, κοντάρι,
και στην μάχη σαν μπεις, μην τολμήσει κανείς να σ' την πάρει,
μα κι αν σφαίρα σε βρει, από φόβο ποτέ μη λυγίσεις,
τη σημαία ψηλά και στη μάχη ξανά να ορμήσεις.*

*Σαν λιοντάρι τρανό με κεφάλι ψηλά να θεάσαι,
κι αν το βέλος σε βρει, σαν λιοντάρι σωστό να βρυχάσαι,
να πετάς στα ψηλά, με φτερά απτού να γυρίζεις,
και αν στη Γη μου βρεθείς με σπασμένα φτερά, μη λυγίσεις.*

*Με της μοίρας στοιχειά να παλαίψεις, το δρόμο ν' ανοίξεις,
με τα χέρια γυμνά τ' ασπαλάθια, τ' αγκάθια να ρίξεις,
σαν στο τέλος βρεθείς και τα πάντα τα βρεις γκρεμισμένα,
απ' αρχής να κινάς και να λες όλα αυτά ν' ξεχασμένα.*

*Στο σκυλί που περνά, το ψωμί όπου τρως να μοιράσεις,
τον εχθρό που διψά, με νερό και κρασί να χορτάσεις,
τον διαβάτη σαν δεις, σαν γνωστό, συγγενή να ξενίσεις,
και με χάρδια απαλά τ' αλπτάκι γλυκά να φιλίσεις.*

*Με το φίλο αδελφός και τα στήθια γι' αυτόν ανοιγμένα,
με τον ξένο δικός και τα μάτια γι' αυτόν δακρυσιμένα,
να γελάς και να κλαις, να μισείς και μετά ν' αγαπίσεις,
της καρδιάς τους παλμούς, της ψυχής σου τα πάθη να ζήσεις.*

*Μα γι' αυτά, Αδελφέ, θα σε πούνε τρελλό να το ξέρεις,
μα για μένα Σοφός και τη γνώση του Κόσμου θα φέρεις,
κι αν σε πούνε Σοφό, το μυαλό σου για μένα 'χει στρίψει,
Ποιητή θα σε πώ, που στους στίχους πολύ τό 'χεις ρίξει.*

ΝΙΚΟΣ ΤΟΥΤΟΥΔΑΚΗΣ

Άφρονσε τα παράθυρα ανοικτά

*Μ' ένα παράθυρο στο σπίτι ανοικτό,
θα μπει το φως και τα σκοτάδια θα σκορπίσει,
σαν είν' των σπλάχνων το παράθυρ' ανοικτό,
μπάνει οξυγόνο, τη ζωή για να χαρίσει.*

*Ας το παράθυρο στα μάτια σ' ανοικτό,
μην έχεις εις τ' αυτιά ωτοασπίδες,
ελεύθερη τη σκέψη άσ' την να πετά,
κράτα ανοικτή την πόρτα στις ελπίδες.*

*Ας τα παράθυρα της πίστης ανοικτά,
και την αγάπη μην κρατάς φυλακισμένη,
άσε την πόρτα της καρδιάς σου ανοικτά,
Φίλος κι Εχθρός ελεύθερα να μπάνει.*

*Θέλει παράθυρα ανοικτά νά 'χει η ψυχή,
ελεύθερη απ' αυτά να φτερουγίζει,
ελπίδα, αγάπη, πίστη και χαρά,
με το φτερούγιμά της να σκορπίζει.*

ΝΙΚΟΣ ΤΟΥΤΟΥΔΑΚΗΣ

Επιστροφή στις ρίζες

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

της ζήσης τους.

Υπερηφάνεια και απογοήτευση. Χαρά και λύπη. Ευημερία και φτώχεια. Πρόσδος και οπισθοδρόμηση. Με λίγα λόγια ευλογία και κατάρα.

Την ευλογία μας την σκόρπισαν πλουσιοπάροχα τα εκκλησάκια και τα μοναστήρια του χωριού μας.

Ας προσπαθήσουμε λοιπόν, να ριζοβολή πάντα στον τόπο, μια και το σπορικό της βρήκε το κατάλληλο έδαφος.

Λίγη αιδώς, λίγη συναίσθηση του καθήκοντος, επιστροφή στις ρίζες, ή τουλάχιστον ένα πότισμα τότε - τότε.

Η χλωρίδα της Φουρνής είναι πωδής. Με λίγο πότισμα θα βλαστήσει ξανά.

ΝΙΚΟΣ ΤΟΥΤΟΥΔΑΚΗΣ